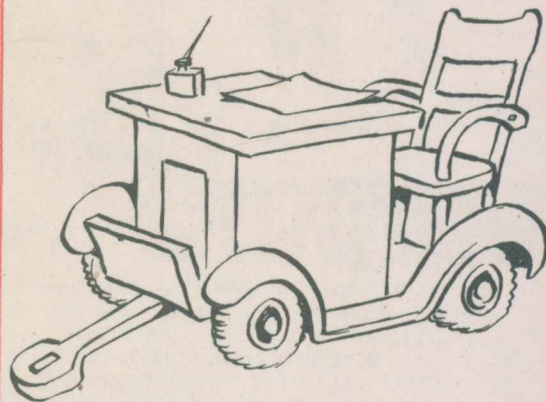

**PROIECTE
DE
INOVAȚII**

Desen de H. LERU

Oglindă pentru îngîmfați, ca să-i vadă și pe cei de jos

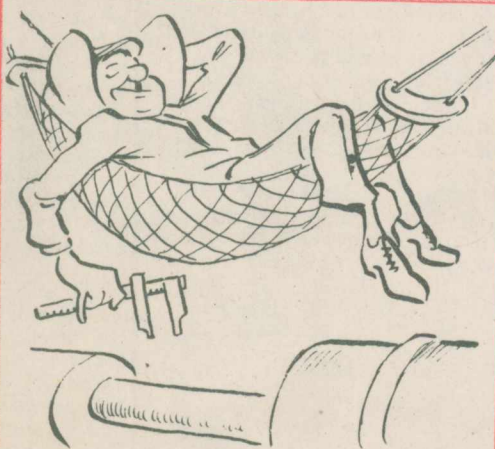
Birou-legătură-cu masele, atașabil la orice mijloc de tracțiune

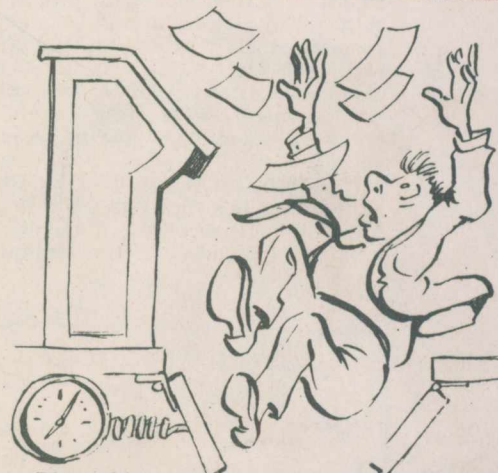
Dosar-coș, cu rezolvare automată pentru birocrați

Scaun-rucsac pentru ședințomani

Hamac adaptabil la orice loc de muncă

Dispozitiv pentru cei care vorbesc mai mult de 15 minute

**PROPUSE
PENTRU
ZIUA
DE**

**DE
CATRE**

urzica

DE PROPUNERE

O MINUNATIE

Subsemnatul care lucrez la fabrica de confecțiuni „Gaica”, fiind preocupat de problema ieftinirii produselor, am înaintat Direcțiunii următoarele propuneri, care odată aplicate vor ieftini în mod apreciabil confecțiunile produse de fabrica noastră.

Iată ce am propus. Am pornit bineînțeles de la rădăcina problemei care este:

Metrajul

În primul rând trebuie economisită stofa. Aceasta trebuie să se facă pur și simplu prin reducere. Reducerea metrajului trebuie să înceapă prin reducerea reverelor de la haină. Reverele sînt un ornament inutil, care nu ține nici de cald, nici de frig, ele fiind pur și simplu, risipă de stofă care urcă prețul de cost.

O altă risipă inutilă de stofă sînt buzunarele de la haină, unde de obicei nu se ține nimic, iar cînd se ține ceva, se strică forma hainei. Propun deci renunțarea la cele două buzunare și înlocuirea lor cu o servietă în care se pot ține mult mai multe obiecte ca în buzunare (sticla de lapte, țigări, ziare, carnete, etc.) plus că servieta nici nu strică forma hainei. La nevoie, servieta poate fi înlocuită și cu o sacoșă de piață (plasă) la culoarea costumului.

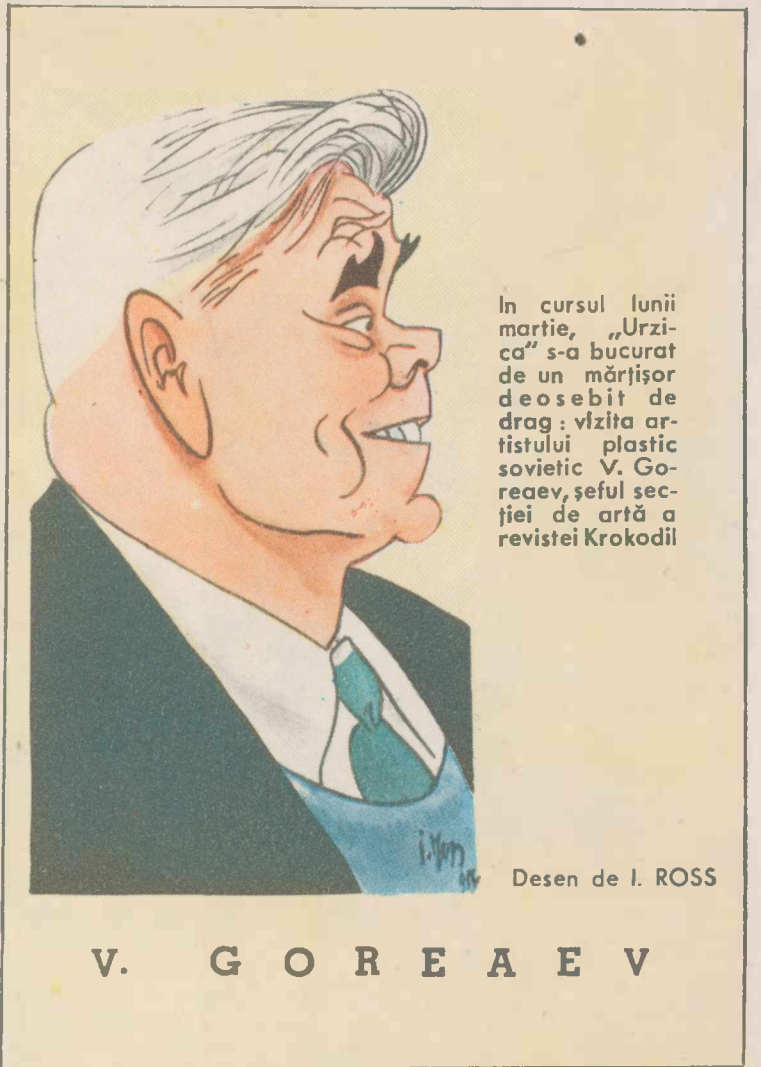
Pentru șefii, care atunci cîndiau cuvîntul au obiceiul de a ține mîna stîngă în buzunarul de la haină (aceasta dîndu-le oarecare prestanță) propun menținerea unui singur buzunar, sau confecționarea lui la comandă, pentru a nu le micșora din prestigiu.

Un plus de ieftinire s-ar putea obține și prin renunțarea la nasturii de la haină, aceasta aducînd după sine și cîștigarea timpului pierdut pentru confecționarea găurilor, care, nemaifiind nasturii, nu-și mai au rostul. Se obțin astfel - cum se spune - două iepuri dintr-o singură lovitură, iar dacă se observă la vînzare că prin această lovitură se obțin numai iepuri și nu se mai obțin clienți, se pot lăsa găurile, urmînd ca tovarășii clienți să-și aplice nasturii după necesități.

O altă ieftinire s-ar putea obține și prin reducerea furniturilor. Astfel socotesc inutilă enorma cantitate de vată de la umeri care este după mine o furnitură nejustă. Astfel, celor care au umeri largi, o să le vină haina bine și fără vată, iar cei care au umeri înguști, n-au decît să facă sport, deoarece nu este sarcina noastră să dăm clientului umerii pe care el nu-i are de-acasă, cu atît mai mult cu cît acești umeri dau o impresie falsă despre fizicul persoanelor, fizic care nu avem nici un motiv să urce prețul nostru de cost.

În sfîrșit socotesc că nici de căptușeală nu este nevoie, fiecare client avînd pe el cămașă proprie, care poate ține loc de căptușeală, ea fiind tot din pinză, or ce rost are să îmbraci omul în două pinze, mai ales că respectiva cămașă prezintă și avantajul că nu se mai descoase de pe haină, cum se întîmplă uneori cu căptușeala, plus că o cămașă poate fi schimbată după necesități și spălată, pe cînd căptușeala fiind fixată de haină, nu se poate curăța decît cînd haina este dată la spălătorie, și atunci, oricum, căptușeala vine înapoi în franjuri, sau, în cel mai bun caz, intrată la apă ceea ce, fiind cusută de haină, atrage după sine neajunsuri, obiectiuni, plus că atrage după sine și haina și o atrage în sus.

În sfîrșit, tot la capitolul furnituri, propun, pentru ieftinire, să se renunțe la pinza tare care se pune pentru a ține piepții bombași, întrucît nu scrie nicăieri că toți consumatorii trebuie să aibă aspectul de ridicători de haltere, acești piepți bombași fiind

În cursul lunii martie, „Urzi-ca” s-a bucurat de un mărțișor deosebit de drag: vizita artistului plastic sovietic V. Goreaev, șeful secției de artă a revistei Krokodil

Desen de I. ROSS

V. G O R E A E V

mult mai just să se obțină prin gimnastică în fiecare dimineață, și nu prin pinza tare, această gimnastică avînd și avantajul că nu costă nimic, ea fiind făcută pe contul clientului. În caz de opoziție din partea unora din clienți, se poate renunța la pinza tare numai la hainele pentru intelectuali care nici n-au cum să aibă piepți bombași, ei fiind cu atît mai intelectuali cu cît sînt mai pipirii și cu mai multe dioptrii la ochelari.

Socotînd că în ce privește haina am lichidat cu propunerile de mai sus, să trecem la ieftinirea pantalonilor.

Se poate reduce în primul rînd din metraj, prin renunțarea la manșete, care oricum se murdăresc și se rod prin periat. Apreciez inovația adoptată de unii care nu-și perie manșetele cu lunile, neuzînd astfel nici manșetele, nici peria, dar socotesc că lipsa totală a manșetelor rezolvă totul mult mai simplu. De asemenea pantalonii pot fi făcuți mai scurți, ceva mai sus de gleznă, acest lucru avînd două avantaje, permite o mai mare vizibilitate a ciorapului care altfel nici nu se vede, și obligă soțiile să țeară ciorapii soților, ciorapi care uneori prezintă la spate orificii total neasortate la culoarea pantalonilor.

De altfel, această scurtare a pantalonilor nu poate aduce prejudicii, întrucît, dacă tovarășul client se plînge că pantalonii sînt prea scurți, el poate fi sfătuit de vînzător să-i lase mai jos, obținîndu-se astfel o lungime care nu intră în prețul de cost, ci depinde de combativitatea vînzătorului și de bunăvoința clientului.

Vreau chiar să menționez că, în cazul adoptării acestor propuneri, trebuie să se facă cu toți tovarășii vînzătorii un instructaj pentru mărirea combativității lor și a puterii lor de convingere, atrăgîndu-li-se atenția că atunci cînd vînd produsele noastre să deschidă bine ochii asupra problemei, și dacă se poate să se facă și un instructaj cu clienții ca să închidă bine ochii asupra calității.

În orice caz, este clar că prin mijloacele de mai sus se poate obține o ieftinire serioasă, fără întreceri, rezerve interne, depășiri în muncă, mărirea producției și a productivității, disciplină în muncă și altele.

În cazul cînd propunerile mele vor fi adoptate și fabrica „Gaica” unde lucrez eu, va începe să producă confecții, conform cu cele de mai sus, subsemnatul voi lua desigur o primă.

Cu banii mei voi cumpăra un aragaz, un radio și vreo două costume de haine noi, dar nu lucrute la fabrica „Gaica” ci la alta, întrucît nu vreau să profit de avantajele de care primii trebuie să profite clienții, ca să nu se spună că atunci cînd am făcut aceste propuneri am urmărit vreun interes personal.

Închel aceste propuneri strigînd: Să ne străduim pentru ieftinirea calității produselor... adică nu... Să ne străduim pentru produsele ieftine fără calitate... nu nici așa... Să ne străduim pentru calitatea ieftină fără... nu... nu merge. Pentru că vîd că numai iese, nu mai strig nimic. Mai ales că, mi-a spus cineva că dacă o să se adopte propunerile mele, o să strige clienții.

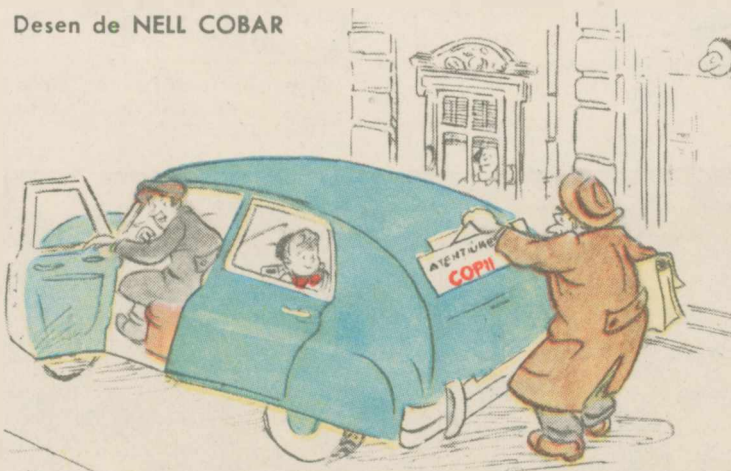
Așa că semnez,

Costică Primejdie

Pt. conformitate: SADI RUDEANU

ODRASLA DIRECTORULUI SE DUCE LA ȘCOALĂ

Desen de NELL COBAR

ȘOFERUL: — De ce puneți firmulița aia la mașină, tov. director? — Așa îmi place mie: să fie totul legal l...

70 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI G. TOPÎRCEANU

BOIERUL ȘI ARGATUL

Un boier, călare pe-o frumoasă tapă,
Trebuind să treacă într-un loc o apă
Peste-o punte-ngustă - și fiind grăbit,
Și-a chemat argatul și i-a poruncit:
-Ia-mi în spate iapa
Și mi-o trece apa!
-Nu pot, zice omul lăsînd nasu-n jos.
-Hm! făcu boierul foarte mințos:

Leneșul la toate
Zice că nu poate...

BALADA CORBILOR

Posomorîți, cu gheara lungă,
Cu pliscuri negre de oțel,
Ne-am înfruptat cît să ne-ajungă
Din prinzul marelui Măcel.
Cu patrioții la paradă
Amestecați printre eroi,
De-a valma coborîm în stradă, -
Dar nu ne ducem la război!

Cînd geme-n vaiter lung cîmpia,
Cînd stau întorși spre bolta cruntă
Cei logodiți cu veșnicia
Sub ploata rece și mărunță;
Cînd moartea seceră flămîndă
Făcînd mormane de eroi, -
In dosul frontului, la pîndă,
Noi nu ne ducem la război!

Tîrziu cu penele minjite
De sînge negru - și sătui,
In cuiburi calde și ferite
Ne-mpărechem și scoatem put
Ce s-or hrăni ca și părinții
Din hoituri slabe de eroi, -
Căci, soli oțoși ai suferinții,
Noi nu ne ducem la război!

Altetă, zvonul crește tarăși,
Adună-ți ceata de eroi...
Cu moartea sîntem bunți toparăși,
Dar nu ne ducem la război!

PRIMĂVARA

După-atîta frig și ceață
Iar s-arată soarele.
De-acum nu ne mai îngheață
Nasul și picioarele!

Cu narcisi, cu crini, cu lotuși,
Timpul cald s-apropie.
Primăvara asta totuși
Nu-i decît o copie.

Sub cerdac, pe lăuruscă,
Cum trecură Babele,
A țeșit un pul de muscă
Să-și usuce labele.

Păsările migratoare
Se re-ntorc din tropice.
Gizele depun la soare
Ovă microscopice.

Toată lumea din ogradă
Cîntă fără pauză.
Doi cocoși se iau la sfadă
Nu știu din ce cauză.

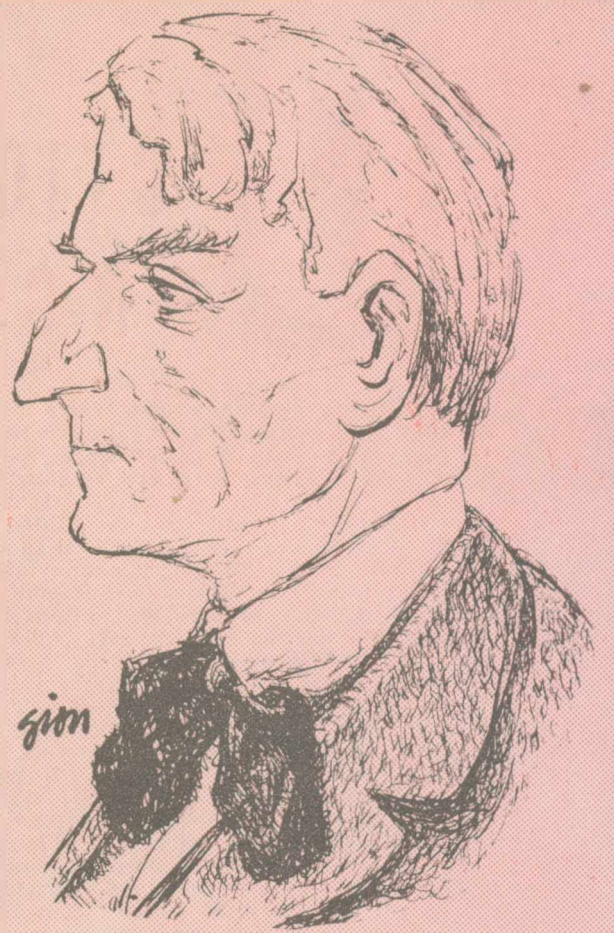
Un curcan stă sus, pe-o birnă,
Nu orea să se bucure.
Moșul roșu îi atîrnă
Moale ca un ciucure.

Doar Griței, bătrînul, n-are
Cu ce roade oasele,
Că de cînd cu postul mare,
Toate-i merg de-a-ndoasele.

Pentru cîte-a tras, sârmanul,
Cui să ceară daune?...
Drept sub nasul lui, motanul
A venit să miaune.

Dar acum l-a prins potaia
Și-a-nceput să-l scuture...
Peste toată hărmălaia
Trece-n zbor un fluture.

Pe trotuar, alături saltă
Două fete vesele...
Zău că-mi oine să-mi las baltă
Toate interesele!

G. TOPÎRCEANU

SINGUR

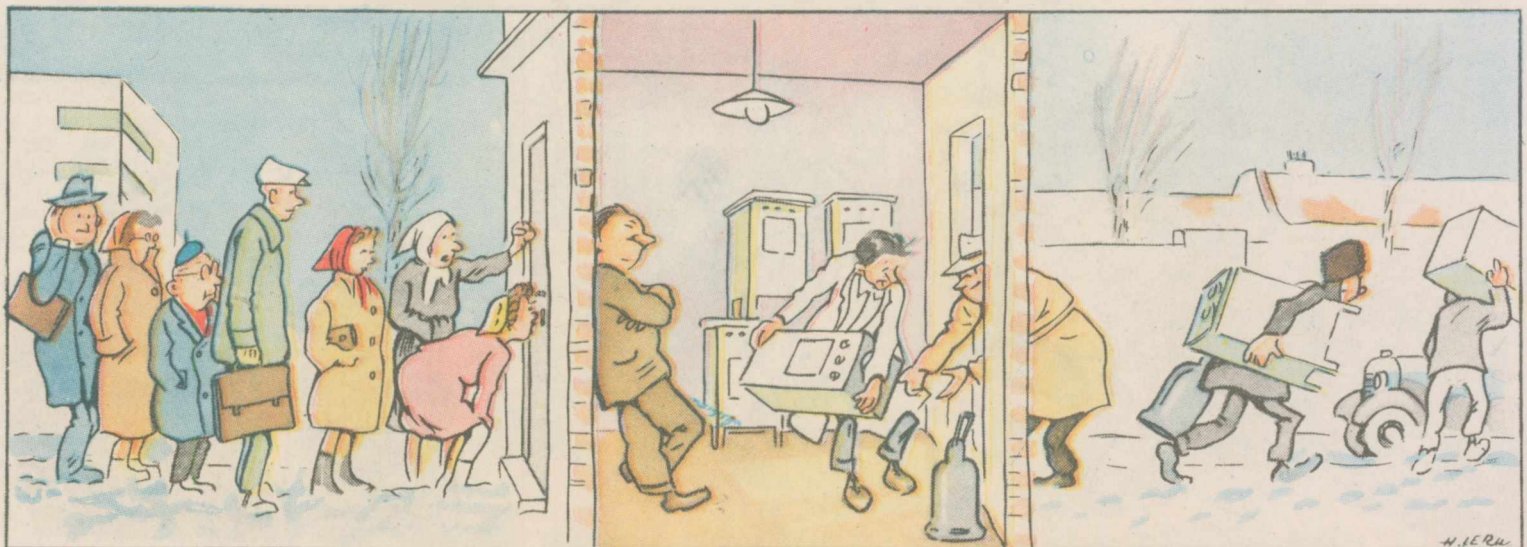
Cu cea din urmă rază ce tremură-n amurg,
Se-ntunecă palatul bătrînului Habsburg.
E noapte. Vîntul toamnei aduce de departe,
Un freamăt de suspine prin sălile deșarte,
Căci a pornit monarhul încopotat și chel
Oștirii din șapte neamuri să moară pentru el!

Făclia luminează fantastice vitraturi
Și-n umbra colorată ca umbra din seraiuri,
In liniștea capelei pe-o treaptă-n genunchiat,
Cu fruntea-n miini se roagă bătrînul împărat:
- Stăpîne, codrii urlă și riurile gem,
Din flece colibă se-nalță un blestem
Și-n inima mea scurmă părerile de rău!
Stăpîne, stobozește de-acum pe robul tău...

Dar vîntul geme-n noapte:
„E prea tîrziu, bătrîne!
De țarințele noastre de-a pururi va rămîne
Sinistră, ca o pînză de doțiu, umbra ta.
O, dacă EL te iartă, noi nu te vom terta!...“
Tresare împăratul. Mișcînd încet din buze
Încearcă să-și adune gîndirile confuze...
Dar două diamante strălucitoare curg
Încet-încet, pe nasul bătrînului Habsburg
Și-n liniștea solemnă, cum pică pe parchet,
Par două lacrimi grele și mari - de spermanțet.

(Din volumul „Opere” I, apărut în E.S.P.L.A.)

La „Magaznul uniuersal” din Ploiești str. Unirii 2, responsabilul Panait Teodor și resp. de raion Roșcu Serghet dis-
tribute mașinile aragaz cunoștințelor și prietenilor.

- Se vede ceva?
- Nu, dar se aude o mișcare!

Desen de H. LERU

D

ICȚIONAR

ENCICLOPEDIIC

de C. CRISTOBALD

A: Prima literă din alfabet. Când e scrisă cu semnul exclamării (A!) e interjecție și exprimă un sentiment de satisfacție. Exemplificări: A! ce mult s-au bucurat salariații întreprinderii „Flacăra” din Ploești, când s-a înființat în fabrică un punct sanitar!... A! și ce bucușoi au mai fost ei că în una din cele cinci camere ale punctului sanitar i s-a îngăduit tovarășului contabil-șef Hörer Ottokar să locuiască provizoriu, pînă și-o găsi locuința! (Vezi: „ABUZ”).

ABUZ: Depășirea unui lucru permis. Exemplificări: 1) Imediat, tovarășul contabil-șef s-a întins dintr-o cameră în... trei camere, și nu provizoriu, ci definitiv, lăsîndu-l punctului sanitar doar două camere, care nu-i sînt suficiente. 2) Și în loc să cheltuiască cei 5000 de lei alocați de Ministerul Industriei Metalurgice și al Construcțiilor de Mașini în scopul în care au fost alocați, pentru amenajarea punctului sanitar, tovarășul contabil-șef i-a cheltuit pe toți (plus alți 5000 de lei din bugetul întreprinderii) pentru amenajarea... locuinței dumnealui. (Vezi „ADIO”).

ADIO ...orice speranțe că situația aceasta la punctul sanitar al întreprinderii „Flacăra” din Ploești ar mai putea dura.

ARHITECT: Om care face case. Adică casnic. Uneori om cu sim-

țul... familiei. Exemplificare: cînd Uniunea arhitecților din R. P. R rezervă filialei sale din Cluj trei locuri pentru participare la o excursie de studii, pe cheltuiala Uniunii, tovarășul arhitect Salvan Virgil, președintele acestei filiale, decide să participe următoarele persoane: 1) arhitect Salvan Virgil - junior (adică domnia sa, în calitate de președinte al Filialei); 2) arhitecta Salvan M. (în calitate de... soție a tovarășului președinte al Filialei); 3) arhitect Salvan Virgil - senior (în calitate de... tată al tovarășului președinte al Familiei).

Recapitulare: arhitect e cel ce face case, iar președintele arhitecților care întreprinde excursii în familie, nu face... casă bună cu morala profesională.

BÎRSANA: Comună în raionul Sighet (regiunea Bala Mare). Localitate de mare însemnătate istorică și arheologică, prin care se presupune că a trecut acum 19 veacuri una din legiunile romane care au învins pe daci, și unde ultimele cercetări au descoperit urmele unor străvechi ziduri de cămin cultural. Aceste ziduri par să dateze de prin anul 1952, cînd construcția aceluia cămin, abia începută, a și fost lăsată în părăsire. Cercetările au mai

descoperit niște... semne cum că actualul comitet executiv al sfatului popular comunal (stimulat de cel raional) ar avea de gînd să termine aceluia cămin.

Mai știi... istorie?

COFETĂRIE: Magazin de dulciuri, în orașul Babadag (regiunea Constanța) unde figurează pe schemă ca vizititoare tovarășa Damaschin, al cărei soț figurează pe schemă la „Moara comercială nr. 1” ca director. În cofetărie se află felurite bomboane, între care tovarășul Damaschin e o... bomboană de soț, deoarece servește acolo în locul soției, care stă acasă și vine doar la leafă. La rîndul său, tovarășul director, fiind ocupat la cofetărie, se duce pe la moară doar la salariu.

Din aceste cauze, se spune în popor că asemenea directori se schimbă... ca la moară.

DISCIPLINĂ: Insușire caracteristică oamenilor... disciplinați. Disciplina contează în special cînd e manifestată în muncă și anume la uzina „Matyas Rakosi” din București. Cei mai disciplinați salariați ai acestei uzine sînt următorii: 1) Ioniță Gheorghe, muncitor strungar; 2) Preisler Aurel, muncitor la scularie; 3) Dincă Paula, funcționară la magazie; 4) Ionescu Ion, proiectant la serviciul tehnic; 5) Inginer Paul Angelescu, șeful corpului de control tehnic.

Desen de ADRIAN LUCACI

— Și te mai miri că în uzina noastră planul se realizează doar pe hirtie!

Unii responsabili culturali nu se preocupă suficient de continua ridicare a nivelului lor cultural.

— Auzi, să mă critice pe mine că nu citesc! Păi dacă mi-aș pierde vremea cu asta, cine s-ar mai ocupa de ridicarea nivelului cultural al oamenilor din întreprindere??

Desen de VAL MUNTEANU

La întreprinderea Electroaparataj nu se aplică metode înaintate în muncă, deși conducerea are sarcina de a introduce o nouă metodă avansată în fabricarea presoarelor la fiarele de călcat.

NICI UN PERICOL

— Ce au să zică tovarășii ăștia când vor vedea ce puțin sînt aplicate la noi metodele înaintate?!?

— N-au să zică nimic! Sînt din conducerea întreprinderii...

Desen de FRED GHENĂDESCU

ION PRIBEAGU

MUȘCHI IN SOS DE PĂTLĂGELE

Cum mă știu de multă vreme
Pot să afirm cu mulțumire
Că nu sînt mîncău, nici lacom
Și nici pofticios din fire.
Inșă, uite, cîteodată
Am capriciile mele,
Mor de poftă cînd îmi face
Mușchi în sos de pătlăgele.

Nici nu mă interesează
Icre negre sau pastramă,
Păstrăoi sau curcan pe varză,
Găinușă friptă'n zeamă,
Nici purcel, nici cherci, nici snitel,
Las de-o parte toate cele
Numai dacă mi dai odată
Mușchi în sos de pătlăgele.

Și într-o zi, o zi cu soare,
În oțtrina împodobită
A unei „Alimentare”,
Văd mîncarea mi favorită,
Cumpăr un borcan de-un kilo
Ultimul din prăvălie —
Și plec fericit, de parcă am
Cîștigat la loterie.

Toți acasă s foarte veseli
Zoe, Lența și băiatul,
Dar mai fericit, mai vesel
Dintre toți, e subsemnatul.
Iau un clește, iau un foarfec
Iau și barda — că-i soldă,
Dar capacul e îndărătnic
Nu orea, neam, să se deschidă.

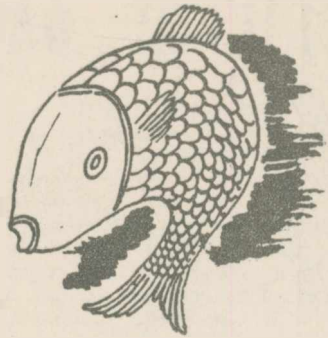
La să încerc și cu burghitul —
Dorul poftele îmi pișcă —
Strîmb și două furculițe
Dar capacul nu se mișcă.
Chem vecinul, Nușa, George,
Și pe Mantzy și pe Lică,
— Voi să fiineți strîns borcanul
Eu să-i fac o găurică.

Mamă, mamă și deodată,
Cum lovit-am cu ciocanul,
A sărit în sus capacul
C-a stropit întreg tavanul,
Pe pereți, pe pat, pe radio,
Pe tablouri, pe perdele,
Toți sîntem mînjiiți cu carne
Și cu sos de pătlăgele.

George-i disperat că mușchiul
I-a stricat costumul fresco
Mantzy plînge amar ciorapit
Luați ieri de la Adesgo,
Zoe-i fiartă că tatorul
Drept în fafă-i s-a pătat,
Iar sârmanul Lică, parcă
Vine de la bal mascat,

Azorică, sluj se-naltă
Cu lăbuțele de clampă,
Poate-i cade bucăfica
Ce atîrnă sus pe lampă.
Iar motanul meu, Sfîrlează,
Mirosindu-i a friptură,
Pupă pofticios portretul
Soacrel mele, drept pe gură.

Dacă fi să mor preodată —
Cum e foarte cu puțință,
Tîn mortis să se respecte
A mea ultimă dorință:
Vreau să-mi fie scris pe piatră
De deasupra groapei mele,
„Ă murit că nu mîncase
Mușchi în sos de pătlăgele”

M o f t a n g i u l

N-aveam de gînd să intru în dimineața ceea, să tîrguiesc pește. Nu-mi bat niciodată capul cu ce-am să-mi potolesc foamea. Am pomenit odată un boier care aflîndu-se prin părțile Bărăganului, ofta că nu e pe plaja de la Ostanda și că prin împrejurimi nu se găsesc stridii. Dar fiindcă am văzut pe geam la „Delta Dunării” niște crapi cît niște purcel și șalăi ca de argint, am intrat. Nu era chiar așa multă lume. Mi-am luat rînd lîngă un bătrîn respectabil cu căciulă brumărie și o geantă la subțioară. Cum m-a văzut, s-a uitat urît și a zis: „La coadă!” În spate însă nu mai era nimeni. Abia mai pe urmă au mai sosit cîțiva mușterii.

Înaintam încet-încet către teșghelele de faianță din care vinzătorii în halate albe

scoteau peștii de urechi, îi înfășurau în scutece albe de hîrtie, îi trîneau în terezii și-i dădeau mai departe socotitorilor. Treaba mergea strună. Casa primea și dădea resturi la clipeală. Pachetele zburau. Bătrînul de lîngă mine bombănea așa ca pentru el: „Hm, greu se mai mișcă. Parcă sînt damblagii... Ehe! cînd se vindea pește viu la copale... Și cum să-l fac? Plachie?... Nu, nu e bun... Rasol? A la grec? Marinată... Da' foi de dafin?... Da' piper? Și capu? Și!...

Am ajuns.

Bătrînul aruncă o privire peștilor din

REZOLVARE COMODĂ

— Da, draga mea... Ai dreptate, draga mea...
Da, draga mea... Ai dreptate, draga mea...

Desen din LUDAS MATYI

cadele de faianță, strîmbă din nas, nu cumpără nimic, pleacă. Eu după el:

- De ce n-ai tîrguit?
  - Treaba mea.
  - Și de ce m-ai muștrat!
  - Crașă-mi place!
  - Și peștele, nu?
  - Păi ăla-i pește?
  - Dar ce?
  - Piepteni!
  - Cum adică?
  - Vechi. Le-a teșit oasele prin burtă.
  - Eu îi văd grași, netezi.
  - Da, cu ochii scufundați.
  - Bărs bulbucăți, și urechile roșii.
  - Da, vopsite cu cîrmlz.
  - Asta făceau negustorii de demult.
  - He, he, he!... Ce știi dumneata, face bătrînul scuturîndu-și făcălia ca un tap. Și trăgîndu-mă de mîncă mai la o parte.
  - Ai citit pe Lucian?
  - Care?... Ăl cu dialogul morților?
  - Ei, ei!... Care a scris „Gutosul și guta”
  - Păi asta-i chestie veche, de pe vremea lui Traian.
  - Da, dar ia privește!...
- Și bătrînul, săltînd vesel sprincenele de vată, mi-arată șirul de oameni mișcîndu-se spre teșgheaua cu pește. Apoi, tîrș, tîrș, tîrș, urnînd cu greu șoșonii iese pe ușa magazinului pe care scrie „Intrare”. Am priceput: era un circotaș bolnav de gută, care simțea plăcere să piardă vremea, să clevetească, să vadă și pe alții tîrîndu-se ca el. Un mizantrop căutînd mîngîiere în suferințele altora, fie și închipuite. Un om certat cu viața.

IOACHIM BOTEZ

ARĂTURI DE PRIMĂVARĂ

Desen de PAVEN

PRIMĂVARA: — Modelul acesta îmi place!!

BALOANE AMERICANE, BALOANE !...

A trecut de mult moda baloanelor. De la Montgolfier încoace, poate numai ambulanții de la Moși, de pe vremuri, în foiala pestriță și zgomotoasă a tarabaghiilor cu gogoși, bigi-bigi, halviță, bragă, acadele sau rahat cu apă rece, prin mulțimea înghesuită de covrigari, gură-cască, cerșetori și fotografi ambulanți, - mai reușeau să strinească, în modul lor specific, un oarecare târâbol în jurul nevinovatei aeronave: „la baloane, originale, baloane!”...

Dar vremea tirgulului pestriț și zgomotos de lângă Obor a trecut și baloanele, redobândindu-și modestia, au rămas ceea ce sînt: niște gîngășe și, vai! prea efemere jucării pentru copii, niște accesorii distractive pentru carnavaluri, chermese, baluri, etc.

Iată însă că azi lumea discută din nou cu aprindere despre baloane. E vorba de cunoscutele baloane americane, lansate de curînd deasupra țării lagărului socialist. Prin condițiile lansării lor și prin zestrea bogată și diversă pe care o poartă, aceste baloane rămîn oarecum lângă amintirea bilciului cu tîmbălu, cirnați, roata norocului, femeii cu barbă și pungași de buzunar, de la Oborul de altădată. Ele par decolate direct de pe noile „poziții de forță” ale „mercurilor agresive de peste ocean. Ca și baloanele de la Moși, aeronavele americane costă mult și trăiesc puțin. Ele sînt înzestrate fiecare cu cîte un fotograf ambulant perfecționat, cu două obiective, care lucrează tot „à la minut”. Unele baloane transportă și cantități considerabile de

dulcitură pentru copiii prea mici și pentru adulții căzuți în mințea copiilor; din bogatul sortiment nu lipsesc gogoșile, braga, acadelele și rahatul cu apă rece, sub forma unor manifeste și broșuri de propagandă. Unii s-au mirat la ivirea baloanelor. Dar nu e nimic nou. În afacerile externe și în propaganda americană, politica baloanelor are de cîteva ani o adevărată tradiție. Sînt cunoscute nenumăratele baloane de săpun lansate generos de la Washington; ele poartă zilnic, în număr mare, pe diferite lungimi de undă, spre bucuria și speranța zălătată a nevrstnicilor de toate vîrstele. Unul din cele mai vestite și mai costisitoare baloane a făcut poezie și în anul trecut la Geneva; e vorba de rezultatele „politicii de forță”. Pentru Cian-Kai și și alte epave sudasiatice se expediază alt soi de baloane (de oxigen) în vederea prelungirii unor zile altminteri riguros numărate. Cîț privește prietenii din Apus al Washington-ului, pentru a fi menținuți în plasa diferitelor pacte și blocuri, ei sînt tratați în continuare cu fragile baloane de săpun ale „primejdiei comuniste”, ale „agresiunii sovietice”, etc., precum și cu un alt articol, tot atît de durabil, al diplomației aeriene americane: „farfuriile zburătoare”...

Cu această manieră de a trata „de sus” problemele internaționale nu e de mirare că uneori diplomația americană rămîne „în aer” (vezi armistițiul din Indochina, conferința de la Bandung, atitudinea statelor arabe, etc.)

Despre recente baloane cu fotografi ambulanți care cutreieră văzduhul țării

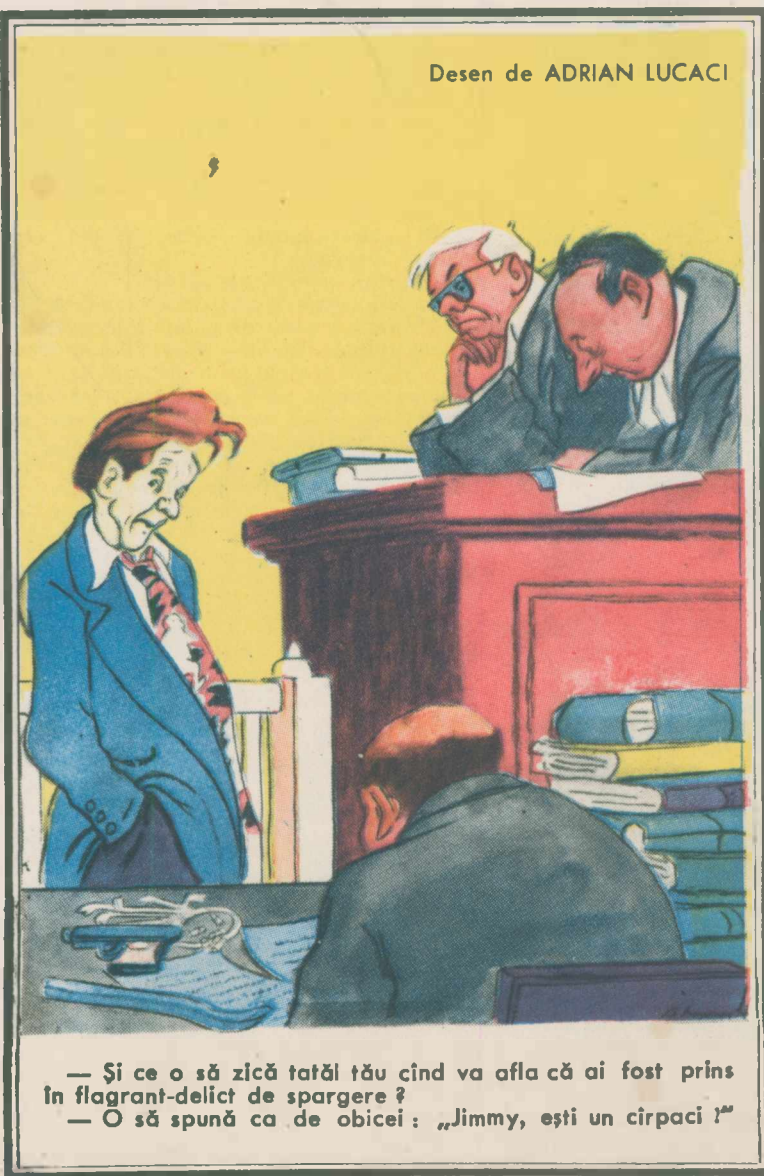
de dincoace de „cortina de fier”, oficialitățile din S. U. A. afirmă că ele se ocupă cu „studierea formării norilor” și cu alte cercetări „meteorologice”... Dar, după cum se știe, baloanele cupricina transportă fel de fel de manifeste și „mesaje” în care nu e vorba în nici un chip despre formarea norilor, - singura lor legătură cu această problemă pare să fie doar faptul că ele sînt scrise și trimise într-adevăr de niște oameni cu capul în nori!... Pe de altă parte, prin poziția lor în timpul zborului, aparatele de la bordul baloanelor au tot atîtea șanse să fotografieze formarea norilor cîte ar avea cel mai dibaci dintre acești nori să-l fotografieze pe senatorul McCarthy călare. De altfel, dezvoltarea filmelor găsitate a arătat că, în ciuda nobililor lor eforturi meteorologice, sărmanele aparate n-au reușit să fotografieze nici măcar un cît de mic noruleț; ele s-au mulțumit să înregistreze, în schimb, cu toată generozitatea, imagini ale teritoriului sovietic deasupra căruia zburaseră.

Din toate aceste pricini, presa internațională a cam luat „în balon” explicațiile oficiale cu privire la misiunea aerostateelor cu pricina. Un gazetar a mers pînă acolo cu îndrăzneala încît a întrebat de ce norii de deasupra Germaniei occidentale sau a Statelor Unite, de pildă, n-ar fi în stare să furnizeze date destul de concludente asupra formării lor. Sau, poate, ei nu consimt să se lase filmați?!

Destgur, mergînd pe linia acestei „nevinovății aeronautice”, ni s-ar putea furniza și alte explicații. Poate chiar mai

convin
pildă,
frumus
de-a lu
adever
urma
sînt de
„ajutor
sînt tri
să exe
mații g
parte a
Dine
sibile,
toată c
cultivă
practic
pe care
ferite p
neralul
„Gener
militar
țării.
E dre
boșilor
rologi
strecur
țele țăr
fică” a
lile ina
rican,
infruct
contact
exprim
Lungă
de-a lu
un spic
mac că
zunare
cu o g
mult și
organel
In vrez
spon r

Desen de ADRIAN LUCACI

— Și ce o să zică tatăl tău cînd va afla că ai fost prins în flagrant-delict de spargere ?

— O să spună ca de obicei : „Jimmy, ești un cîrpaci !”

INTRE TRUSTMENI : — Sau continuă război

e. De ce nu s-ar invoca, de pasiune foto-amatoare pentru planetei, etc. (Puzderia de baze iturilor meridianelor ce altceva și de ce n-ar fi de crezut, la că baloanele rătăcitoare nu nouă mărturie a cunoscutului ican" și că fotografiile aerieni n mod pașnic și curtenitor - să zicem - niște foto-legitti- e pentru populația din această lui?...

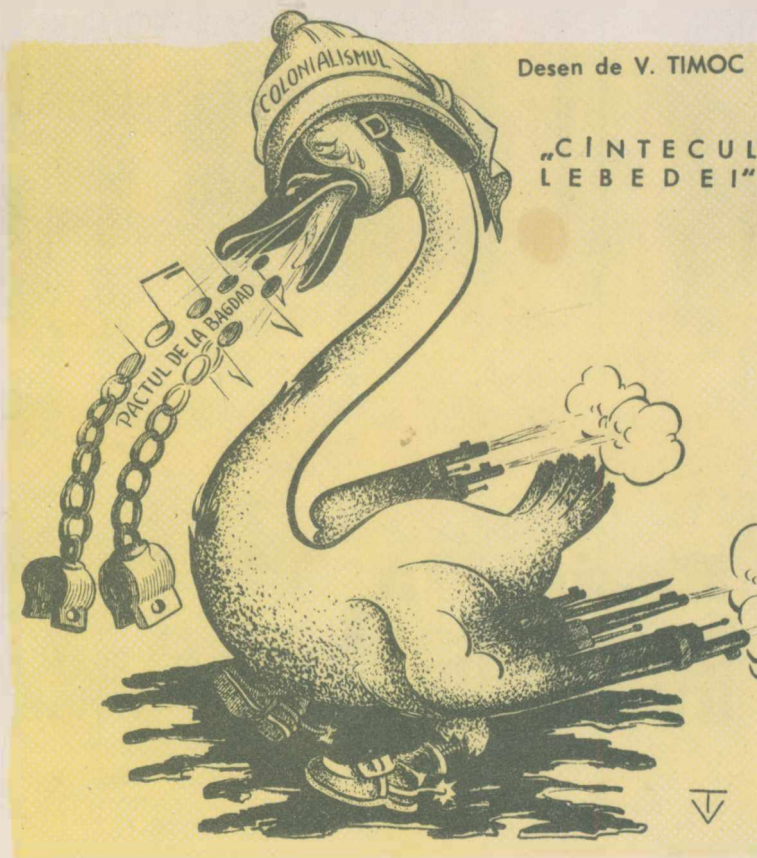
toate explicațiile reale și poe însă adevărul gol-goluț în ea lui, baloanele americane și „meteorologie” pe care a Coreea generalul McArthur, racticat-o și o practică, în di- le lumit și ale Americii, ge- yway, generalul Van Fleet, tora” și alți generali civili și roiesc în jurul statului liber-

nă nu de mult, în locul ro- ri, activau „specialiști meteo- carne și oase, parașutați sau în alte mijloace peste grani- cialiste. Dar munca „științi- or cercetători, crescuți la șco- : serviciului de spionaj ame- ovedit riscantă, costisitoare. La scurt timp după primul irile „vizitate”, soarta lor se riabil; prinși asupra faptului. u fost „bifate” în acest chip itimilor ani. Și afară de asta, șnuit e prevăzut cu un sto- e mîncare, e”prevăzut cu bu- cer dolari, e prevăzut în fine re de obicei vorbește prea nu trebuie, adică în minile securitate care le-au capturat, un bun balon e oricum un ftin, mai „acoperit” și, la o

adică, mai discret. Iată de ce domnul Dulles a avut dreptate să fie supărat de stingăcia unor declarații ale colaboratorilor săi. Într-adevăr, „drama” care a urmat lansării și capturării baloanelor s-a desfășurat cam așa: Actul I: într-adevăr, prins cu baloanele în norii sovietici, domnul Quarles, ministrul aviației din S. U. A., a declarat cu nevinovăție că într-adevăr s-au lansat în ultima lună 500 de baloane „meteorologice”. Actul II: domnul Baldwin, expertul militar al ziarului „New York Times”, a adăugat că baloanele se ocupă și cu „recunoașterea” și că ele transmit informații la baza de plecare. Actul III și ultimul: ținînd seama că o parte din baloane sînt lansate de pe teritoriul Turciei, i s-a comunicat personal domnului Quarles acest cuvînt remarcabil și turcesc: Karnaxil Referitor la restul de baloane, pornite de la bazele din Germania occidentală, i s-a mai șoptit domnului Quarles un cuvînt remarcabil, cuvîntului: ssst!...

Se spune că auzind aceste invitații la discreție, ministrul aviației ar fi căzut din nori. Căci, într-adevăr, gafa era săvîrșită și nimic n-o mai putea repara. Opinia publică mondială aflase tot ce era de aflat și asta chiar din cea mai autorizată sursă, forurile oficiale de la Washington. Ultimul balon al diplomației și propagandei, de peste Ocean, cu privire la curiozitatea de nedescris a spionajului american pentru norii sovietici a făcut și el poc! Prin zdrențele lui s-a putut zări rinjetul cunoscut al politici de pe poziții prăpăstioase...

GEO DUMITRESCU

IN LUMINA FAPTELOR

Glume coloniale

A fost arestat recent la Lyon individul Yvon Mouchet, fost în legiunea străină în Indochina, care și-a ucis soția cu un foc de armă. Fostul combatant al „războiului murdar” a dat, pînă în prezent, două explicații asupra faptei sale săvîrșite într-un moment de... eroism alcoolic:

1) „Am vrut să-mi curăț arma și, din greșeală”...

2) „Am vrut s-o sperii doar, n-am vrut s-oucid, - era o femeie cumsecade”...

Dincolo de cauzele reale ale gestului - care trebuie săvîrșite mai degrabă în educația și obișnuințele frontierelor coloniale - e de observat aici „nevinovăția” modului cum își „curăță armele” slujitorii colonialismului francez, a modului cum „si speriau” pe indigeni, altminteri „oameni cumsecade” și ei, odinioară în Indochina și Madagascar, în momentul de față în Algeria, Maroc și Tunis.

Nu ne-ar mira să aflăm, așadar, că asasinii zecilor și sutelor de patrioți, care cad zilnic în Africa de Nord, nu sînt de fapt, decît niște „glumeți” inocenți, că gloanțele ucigăse au pornit din... proprie inițiativă, din greșeală sau din cauza ceasului rău, sau că nenorocitele victime au murit dintr-o sperietură rău înțeleasă!

Nu e de vinzare!

Domnul J. Smit din orașelul Driebergen (Olanda) este posesorul unui mic cățel drăgălaș, de rasă, e drept cam amestecat, nu prea nobilă. Farmecul principal al micului animal este privirea lui umedă, candidă, inteligentă, care desfată zilnic sensibilitatea stăpînului său și care a dat gata, între alții, pe un distins vizitator al orașului, un mare bogătaș american, al cărui nume e trecut sub tăcere. Acesta, răpus de privirea irezistibilă a cățelului, a procedat americaneste angajîndu-l pe d. Smit într-o îndelungă țirguială și oferîndu-i sume care s-au ridicat pînă la 525 000 de franci. Dar la toate ofertele, tot mai insistente și mai generoase, ale bogătașului, d. Smit a răspuns cu neclintită demnitate:

„cățelul meu nu este de vinzare!” Zadar-nice au fost stăruința și risipa bogătașului american! Pînă la ora cînd scriem aceste rînduri, el continuă să tinjească după ochii drăgălașului cățel, parcurgînd toate stările sufletești, obișnuite în asemenea situații, de la duioșie, dezamăgire și gelozie pînă la uimire, jignire și furie. Se pare chiar că într-un asemenea moment de furie - căci bogătașul nu s-a dat bătut - el s-a adresat guvernului său, plîngîndu-se de faptul nemaipomenit că o ofertă comercială americană a putut fi respinsă. El s-a adresat de asemenea cunoscutului specialist american în „cumpărături”, ambasadorul Peurrifoy, întrebîndu-l cum a reușit să „achiziționeze” atît de rapid și de ieftin Guatemala și cum ar trebui să procedeze el în cazul cățelului olandez.

La care, Peurrifoy i-ar fi răspuns urgent prin următoarea telegramă: „Folosii Castillo și mai ales Armas!”

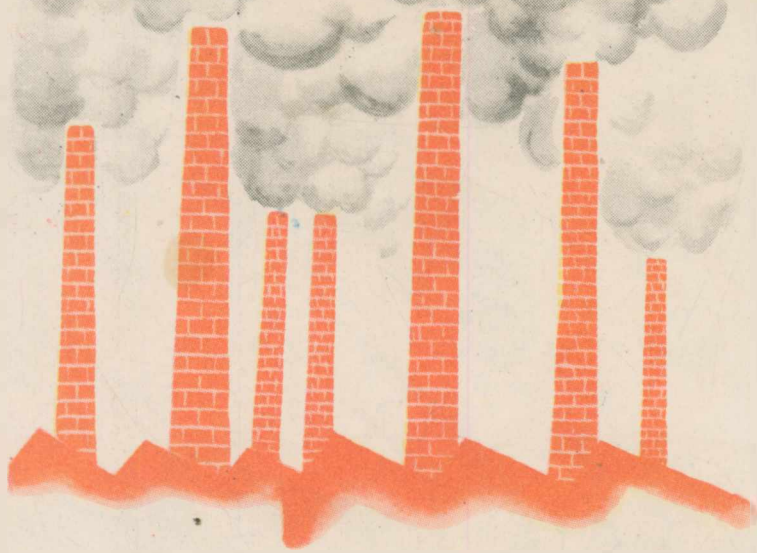
Protecție

„Astronomul regal” al Marii Britanii, profesorul Richard Wooley, a declarat de curînd că prețul călătoriei în lună nu va fi mai mare decît cheltuielile necesitate de realizarea bombei H. Guvernul englez însă, conform tradiției practice a Albionului și proverbului adaptat „să nu dai bomba din mînă pentru luna din par”, continuă să rămîna „cu picioarele pe pămînt”. Și anume pe pămîntul insulelor Montebello, din vecinătatea Australiei, unde, după multe căutări, s-a hotărît în sfîrșit să se facă experimentarea bombei H engleze. Ceea ce, firește, a stîrnit o mare neliniște printre locuitorii țării cangurilor. Există teama ca nu cumva atomiștii englezi să vie pe neașteptate și să dezlănțuie exploziile lor nimicitoare chiar sub nasul australienilor, potrivit uzanțelor din cadrul Commonwealth-ului. Neliniștea e atît de mare încît multă lume se gîndește de pe acum că ar trebui cerută protecția Statelor Unite ale Americii...

...Ceea ce, pe romînește, ar însemna: „din lac în puț!”...

Desen de H. LERU

Urzica la HUNEDOARA

- Alo, stația Peștiș? Dați cale liberă „Urzicii”.

- Imposibil! Toate liniile sînt ocupate cu materia primă soșită în ultimele două săptămîni pe adresa Combinatului Siderurgic!

- Atunci... pe unde să treacă „Urzica”?

- Să treacă pe la tovarășul inginer Bogdan, directorul transporturilor uzinale! Eventual, să-l și întrebare cînd are de gînd să lichideze situația din sectorul său!

Primul interviu

Fiind astfel îndrumați, ne facem drum spre biroul tovarășului Bogdan.

- Tovarășe inginer Bogdan, ați putea să ne spuneți cîte ceva despre transporturile uzinale?

- Merg pe roate, tovarășii!

- Bine, transporturile merg, dar vagoanele de ce stau?

- Din vina C.F.R.-ului care ni le trimite, tovarășii!

- Și a cui vină e că nu sînt introduse imediat la frontul de descărcare?

- A vagoanelor, că nu vor să circule fără locomotivă!

- Cu alte cuvinte, Combinatul plătește o avere de bani pentru locații... din vina C.F.R.-

deșteptătorul poate că v-ar trezi... la realitate, tovarășe inginer Bogdan!

Alte variațiuni pe tema transporturilor uzinale

Lămurii asupra energiei tovarășului Bogdan, pornim pe teren pentru a verifica energia personalului în subordine.

S-a înnoptat. Cel mai mulți dintre feroviarilor uzinali mun-

cesc cu rîvnă. Alții... Dar să ne oprim o clipă în dreptul furnalelor.

- Ce se întîmplă, tovarășii?

- No, asta-i baiul, că nu se-întîmplă!

- Atunci... ce-ar trebui să se-întîmple?

- Să cură zgura ar trebui! Ca mai apoi să poa' să cură fonta!

- Și de ce nu curge zgura?

- Fiindcă nu s-o-ntors mecanicul Hirb Gheorghe cu trenul său de oale și o să ne-ntîrzie șarja!

Să încercăm să dăm o mină de ajutor furnaliștilor noștri, pornind în căutarea lui Hirb.

După cinci ore de alergătură, în halta Bataga, zărim trenul... zărim și vagoanele cu oale pentru zgură... numai pe Hirb Gheorghe nu-l zărim! Cuprinși de neliniște, urcăm pe locomotivă. Nu cumva a fost furat mecanicul? Exact! Mecanicul a fost furat... de somn.

- Școală, Hirb, că rid oalele de tine!

- Hm...mmm...cum? Cine mă tulbură din muncă? Oooooah...

- Te tulburăm noi, dacă nu te tulbură necazul furnaliștilor care te așteaptă de opt ore!

Hirb Gheorghe, de altfel, nu e singurul care doarme în orele de serviciu. Ca el - puțini, e drept! - sînt și impiegatii de mișcare Ciotac Ion, Lădaru Gheorghe, Ionescu Constantin... N-ar fi rău ca toți aceștia să schimbe macazul... înainte ca alții, mai treji, să le dea cale liberă!

Un escavator la cura de odihnă

Luminindu-se de ziuă la halta Bataga, am putut observa un uriaș escavator care se scobește tacticos în dinți.

- Cu ce ocazie la Bataga? I-am întreat noi.

- Am fost închiriat de către Combinat de la o altă întreprindere și adus aici pentru anumite lucrări.

- Aha! Și acum... ce faceți în special?

- Cură de odihnă!

- De ce?

- Mă simt prost! Tovarășul Toma Constantin, de la Direcția aprovizionare și desfacere, se simte însă bine. El îmi plătește cu conștiinciozitate o chirie destul de mare pe zi (în conștientul Combinatului) fără ca să-mi ceară ceva în schimb, eu mă odihnesc, lumea întrebă mereu de sănătatea mea - știi, sufăr de cîteva organe lipsă - și încolo treaba merge bine!

...Numai să nu se sfîrșească prost pentru tovarășul Toma, gîndim noi, și trecem mai departe!

Oțel lichid - teren solid!

Ne întoarcem în Combinat și suim către Oțelărie. În fața uriașelor cuptoare Martin, macaralele execută un dans năvalnic, la comanda încercațiilor oțelării.

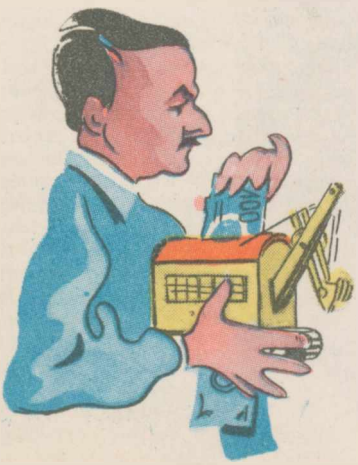
- Cum a rămas cu planul, tovarășe Forțu?

- A rămas! Cu cîteva zile în urma noastră! Chiar vă rugăm să-l dați la „Urzica” pe lista codășilor!

- Planul, tovarășe Forțu?

- Dar cine? Oțelării?

Înghitim în sec. Aici nu-i rost de satiră. De altfel, chiar în acest moment se dă drumul unei șarje rapide. Ne deplasăm și noi rapid pentru a vedea cum curge oțelul în căldare, ca apa. Ne ia vederea. Nu

strălucirea oțelului. Strălucirea oamenilor de aici.

Oameni nemulțumiți!

La Laminor, dăm de maistrul de schimb, tovarășul Constantin Petru.

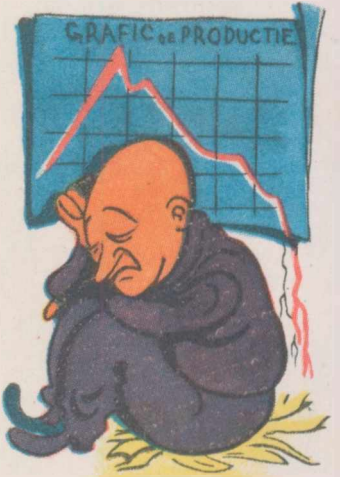
- Parl nemulțumit, tovarășe maistru. Cine te supără?

- Ia, laminorul ăsta! Cît îi spun eu: Hai mai repede, băiatule, că n-avem timp de așteptat, el - nu și nu! Sforăie, scrișnește, și ne dă lingourile ca melcul! Dar tot țam ciupit cîteva procente peste plan!

- Atunci... stați bine!

- Ce-l aia „stăm”, tovarășe?

Echipa noastră merge, nu stă! Merge tot 'nainte!

Cine „mere” și cine stă

- Și schimbul nostru mere - ne lămurește celălalt maistru de schimb, Andreșescu Gheorghe - numa' planu' stă!

- Păi, cum poate să stea planul, dacă merge schimbul?

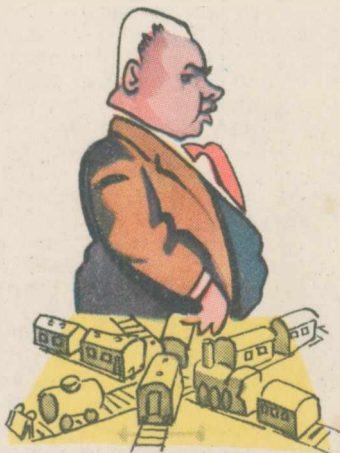
- Mere schimbul, mere el, da' mai hodinește cînd și cînd!

Vezi mata, aista-i baiul: dacă ar hodini și planul, l-ar ajunge schimbul din urmă și țate ar fi la locul lor!

Propunem conducerii Combinatului o mică reducere de plan, special pentru fostul fruntaș în producție Andreșescu Gheorghe, precum și cumpărarea unei cununi de lauri veștejiți pe care să se poată hodini atît el, cît și prim-laminoristul Simeria Albert, cu schimbul lor.

Sapa și lopata

La magazia Combinatului dăm peste o mare cantitate de unelte agricole înăcrimate.

ului, a vagoanelor și a ceasornicarilor din localitate!

- Cu ceasornicarii n-am nici o legătură!

- Păcat! Dacă v-ar repara

Desen de NELL COBAR

- Bine ai venit, „Urzico”! izbucnește o sapă.

- Ba n-am venit de loc bine, că am călătorit cu un tren neîncălzit! În sfârșit! Ce vă doare?

- Nepăsarea tovarășului Constantinescu, directorul comercial al Combinatului, care de mai bine de un an nu găsește metoda de a lichida stocul nostru. Și doar avem informații precise că agricultura are tot mai multă nevoie de unelte.

- Probabil că tovarășul Constantinescu n-are aceste informații.

dumnealui produsele Combinatului!

Și un meci final

Căutând activitatea sportivă din cadrul Combinatului, l-am găsit pe tovarășul Barbu, președintele Consiliului comitetului sportiv. Activitatea sa n-am găsit-o. Am asistat în schimb la un interesant meci între tovarășul Lazăr Constantin (contabil-șef pe Combinat) și Comitetul de întreprindere al Combinatului. Partida s-a desfășurat astfel: Comitetul cere mingea - pardon! - cere să vadă tabelul de premieri ca să-și dea și el avizul; tovarășul Lazăr respinge mingea - pardon! - cererea justă a Comitetului; Comitetul pornește în urmărirea adversarului; o lovitură puternică la poarta tovarășului Lazăr... Gol! Gol biroul, gol în sufletul președintelui Comitetului; tovarășul Lazăr s-a și dus să dea dispoziția de plată a premiilor, după ce a făcut presei următoarea declarație: „Sînt contabil-șef, așa că n-am nevoie de părerea sindicatului!” - Unu la zero pentru tovarășul Lazăr. Sperăm că Direcția generală a Combinatului va acorda contabilului-șef penalizarea respectivă, iar Comitetului de întreprindere revanșa pe care o merită.

- Are în schimb o bună doză de comoditate! Nu cunoști un antidot, „Urzico”?

- Ba da! O infuzie de critică, administrată ceva mai punctual decât administrează

Cu aceasta, raidul nostru la Hunedoara a luat sfârșit. Sperăm că și lipsurile semnalate vor lua sfârșit.

... Unii studenți nu-și însușesc temeinic materiile de specialitate.

STUDENTUL ÎN ȘTIINȚE NATURALE: — Iți jur în fața acestui plop
— Nu jura strîmb, că-i mesteacă!

Desen de E. ARNO

Epigrame

Unui superstițios îndrăgostit

Ieri sîmbătă, la Universitate
Î-am dat o întîlnire dragei mele
La socul cu trei ceasuri dereglate.
Ea n-a venit și m-am gîndit că poate
E sîmbătă, zi plină de belele
Și mai ales cînd sînt trei ceasuri rele!

M. P.

Unui șef de cantină gras

Celor ce ades mîntreabă
De ce la față sînt cam tras
Le spun: Cantina e cam slabă
Dar șeful ei, în schimb, e gras.

Unui scriitor

Pentru articolul primit
Revista nu-ți poate plăti
Fiindcă-ar trebui plătit
Acel ce l-ar putea... citi.

S. Asnaș

Unui ospătar

Destigur ce-ai făcut o constatare
Îlaborată nu fără durere:
Cu cit încarci mai mult la adunare
Cu-atita clientela-i în scădere!

Unor cinematografe care vînd
mai multe bilete pentru același loc

Mergînd de unul singur la șosea
Doream să fiu în doi cu-atita foc!
Dar oisul l-am trăit la cinema
Căci eram doi... dar doi pe-același loc.

I. Rodin

SADI RUDEANU

Operativitate

În plenara de producție care a avut loc de curînd la noi, s-a constatat că în unitățile noastre de producție s-a cam mărit procentul de rebuturi. Eu, în calitate mea de șef cu răspundere, am arătat și cifre edificatoare.

Au arătat apoi oamenii care sînt cauzele, ce trebuie făcut, și s-a luat hotărîrea ca unitățile noastre să ducă lupta pentru micșorarea procentului de rebuturi. După ședință, m-a chemat directorul la el: „Tovarășe, mi-a spus el, dumneata trebuie să iei măsuri ca această hotărîre să fie îndeplinită și să controlezi cum decurge aplicarea ei!” Am rostit răspicat: „O să iau măsuri, tovarășe director!” Și am luat un top de hirtie semivelină. După aceea am luat vreo treizeci coli de indigo.

În sfîrșit am luat două dactilografe. „Ce facem?” m-au întrebat ele. „Luăm măsuri”, am spus eu. Și am dictat: „Către unitatea nr. . . . X . . . Conform hotărîrii luate în plenara de producție sînteți înștiințați că urmează să reduceți substanțial procentul de rebuturi”. Am împărțit topul de hirtie la cele două dactilografe și le-am spus să bată textul de mai sus, pînă termină hirtia. Dactilografele însă, din spirit de comoditate, mi-au spus că noi nu avem atîtea

unități cită hirtie are topul, și e păcat și de timp și de hirtie. La care, eu, le-am pus la punct: „Nu știți să priviți în viitor, tovarășe! În viitor adică peste două zile, vom face o revenire! Și peste trei zile altă revenire! Ați priceput? Revenim pînă lichidăm topul! Așa că, vă rog scrieți!”

De unde să știe două fete tinere ce se cheamă aia să iei măsuri? Dacă ar avea experiența mea ar ști că o circulară o trimiți prima dată nu pentru ca să aibă vreun efect. Nu. O circulară o trimiți ca să ai la ce reveni. Abia atunci are efect cînd scrii: „Revenim la adresa noastră numărul . . . din . . . și vă comunicăm că . . .” și urmează tot ce-ai scris și în prima. Iar efectul e colosal cînd scrii a treia oară: „Revenind la adresa noastră numărul . . . din . . . și la adresa noastră numărul . . . din . . .” și scrii exact ce ai scris și-n celelalte două. Totul este să iei măsuri. Să iei măsuri să nu-ți lipsească hirtia și să plece poșta la timp.

Am făcut așa cum mi-am propus. Am expediat o circulară și două reveniri de fiecare unitate. Și după aceea m-a chemat directorul: „Lucrezi birocratic, tovarășe!” mi-a spus el. „Eu birocratic?” „Da, dumneata birocratic! Operativitate îți cer. Mai

AL. VIANU

INSTANTANEE DIN ȘEDINȚE

„Lămuriri pe scurt“

Vorbitorul: „Și uite așa, măi tovarăși, ne trezim în fiecare zi cu un sac de minute pierdute. Iată, dragi tovarăși, pentru ce m-am gândit că e bine să spun și eu câteva cuvinte în legătură cu lichidarea timpilor morți. Să ne fie limpede că orice minut neproductiv înseamnă o rămânere în urmă. Și ce înseamnă această rămânere în urmă? Înseamnă că rămânem în urmă și deci nu mergem înainte. Să nu irosim vremea inutil. Acum un minut pierdut, mai târziu încă un minut pierdut, mâine iar un minut pierdut, poimîine la fel și ne trezim într-o bună zi cu un sac de minute pierdute, aceste minute, noi știm, tovarăși, că sînt o părticică dintr-un ceas, un ceas, la rîndul lui, se știe prea bine că este o părticică din cele opt ceasuri pe care trebuie să le folosim cît mai bine ca nu cumva să ne trezim cu un sac de vreme pierdută, pentru că azi un ceas pierdut, mâine un ceas pierdut, poimîine la fel și ne trezim într-o bună zi...“

Voci: Cu un sac de ceasuri pierdute!

Vorbitorul: Așa, tovarăși, mă bucur că sesizați în mod just problema; pentru că ceasul noi știm că este o părticică dintr-o zi-muncă, iar o zi-muncă se știe că este o părticică dintr-o săptămînă. Și azi o săptămînă pierdută, mâine o săptămînă pierdută,

poimîine la fel, ne trezim într-o bună zi, da, tovarăși, ne trezim într-o bună zi...“

Voci: Dacă mai continui mult, nu ne mai trezim de loc!

Vorbitorul: Deci, tovarăși, pe scurt, pentru că și vorba lungă, trebuie și ea spusă pe scurt, să fim conștienți, să nu pierdem nici un minut în discuții și pălăvrăgești fără sfîrșit pentru că așa cum am spus pe scurt și o repet tot pe scurt o să ne trezim cu un sac de zile și luni pierdute zadarnic. Așadar, tovarăși, în câteva cuvinte ca să nu mai irosim în mod inutil sacii de minute, de ceasuri și de zile pierdute, știți ce aveți de făcut!

Voci: Știm! Să nu mai fabricăm saci!

Pendulul

Directorul: Așa... În continuare are cuvîntul tovarășul Vasile Căruntu.

Căruntu: Da, tovarăși, în mod just a fost criticat aici tovarășul Andronic de la „Administrativ“, de către ceilalți tovarăși de muncă. Tovarășul Andronic întîrzie regulat cîte 5-10 minute de la serviciu. Asta face, tovarăși, într-o lună 250 de minute și într-un an 3000 de minute prețioase de întîrziere! Nu e just! Nu e sănătos! Nu e principial! Nu e recomandabil! Tovarășul Andronic trebuie să se revizuiască. Ca să nu mai vorbesc despre lucrările pe care le ține cu zilele fără să le rezolve! Da, tovarăși, cu zilele! Fără să mai vorbesc de convorbirile particulare de la telefonul instituției, care telefon noi știm cît costă!... Fără să mai vorbim de drumurile care le face în timpul serviciului pe la „Alimentara“, după cumpărături. Foarte just l-au criticat tovarășii pe tovarășul Andronic. Pentru toate aceste lipsuri, adică pentru întîrzierile de la serviciu, întîrzierea lucrărilor, convorbirile telefonice particulare și drumurile la „Alimentara“ din timpul serviciului, propun să fie sancționat.

Directorul: O secundă, tovarășe Căruntu. Foarte juste observațiile dumitale. Dar șeful dumitale de secție, Panait, a fost criticat de asemenea pentru aceleași lipsuri. Ce-al putea să ne spun în legătură cu acesta?

Căruntu: Da... firește... a fost criticat și tovarășul Panait... șeful nostru, pentru aceleași lipsuri... dar, tovarăși, stați să ne gândim... Într-adevăr tovarășul Panait întîrzie. Întîrzie! Dar ce-l vinovăț tovarășul Panait dacă tramvaiele nu circulă regulat?... Eu propun, tovarăși, să trimitem o adresă I. T. B.-ului!... De ce să-l criticăm pe un tovarăș de-al nostru pentru lipsurile I. T. B.-ului?... S-a mai spus aici despre șeful nostru de secție că ar ține zile întregi lucrările în sertar! Dar, tovarăși, o lucrare nu e jucărie. Trebuie citită azi, trebuie recitită mâine, trebuie răsцитă poimîine! Nu trebuie lucrat mecanic. Graba strică treaba, tovarăși. Să-i dăm zor acolo unde se poate. Dar o lucrare trebuie gândită un număr de zile, să nu se strecoare greșeli. Cît despre convorbirile telefonice particulare ale tovarășului Panait, eu zic că nu avem dreptul să ne amestecăm în treburile particulare ale cuiva... Și-apoi dacă omul dă telefoane acasă și află că totul e în regulă, că nu s-a întîmplat nimic, lucrează după aceea cu inima liniștită mai cu spor. În ceea ce privește drumurile la „Alimentara“ eu zic că tovarășul Panait e un om cinstit. Dacă n-ar fi cinstit n-ar spune că pleacă pe teren, în interes de serviciu și s-ar duce la cumpărături. Dar nu ne minte. De ce? Pentru că e om cinstit! Da! Merge la „Alimentara“. Dar pentru ce? Pentru că să-și cumpere unt, mezeluri sau pește. Și pentru ce? Pentru că, tovarăși, pentru ca să mănînce și să prindă noi puteri, tovarăși! Puteri pentru ca să poată munci cu mai mult spor, cu mai multă nădejde, așa cum numai el e obișnuit! Pentru toate aceste merite, eu propun să fie evidențiat!

puțină hîrtie și mai multă operativitate!“ „Am înțeles, tovarășe director! Just!“ Am dat fuga la dactilografe. Cum m-au văzut au exclamat: „Un top?“ „Nu, tovarășe! am exclamat eu, Mai puțină hîrtie! O jumătate de top!“ M-am gândit că dacă circulara va fi mai drastică prinde și cu o singură revenire. Am dictat: „Luați măsuri pentru reducerea substanțială a rebuturilor!“ Și amintindu-mi de indicațiile directorului, am adăugat: „Avem nevoie de operativitate!“ Și am expediat circulara și iar m-a chemat directorul: „Văd că rebuturile n-au scăzut!“ l face el. „N-au scăzut“ am replicat eu. „Și ce măsuri ai luat?“ „Păi... am luat măsuri... ca... unitățile să fie înștiințate... să ia măsuri!“ Directorul s-a enervat: „Dar bine, omule, ai luat legătura cu fiecare unitate în parte, să vezi care sînt cauzele? Să vezi unde-i neglijență, unde-i incapacitate, unde-s condiții obiective, unde-i delăsare, să arăți concret ce măsuri sînt de luat? Nu ți-am spus că aici trebuie operativitate?“

Mi-am spus. Vrea operativitate. Dar du-te dumneata și fă o circulară la fiecare unitate în parte! Ca să veдеști și directorul asta! Intii mi spune „mai puțină hîrtie“ și pe urmă „că să lei legătura cu fiecare

unitate în parte!“ Bine, eu înțeleg să fiu operativ! Dar cum să fiu operativ, tovarășe, cu o jumătate de top? Am dictat două topuri. (Dacă vrei să fiu operativ, crează-mi condiții!) Am întrebat la fiecare unitate: Ce e? Neglijență, delăsare, incapacitate sau condiții obiective? Am sortat răspunsurile primite și am scris din nou: „Unde a fost neglijență să nu mai fie neglijență, unde a fost incapacitate, să nu mai fie incapacitate, unde au fost condiții obiective, să nu mai fie condiții obiective. Și tot n-au scăzut rebuturile. Și iar m-a chemat directorul. „Ce facem, tovarășe?“ zice el. „Luăm măsuri!“ l zic eu. „Dar hotărîrea cu rebuturile n-o aplicăm?“ zice el. „O aplicăm!“ zic eu. „Cum o aplicăm?“ zice el. Și-i spun tot ce-am făcut. Văd că se face verde. „Tovarășe director, dar mai operativitate decît asta, se poate?“ Nu mi-a răspuns nimic. A doua zi, mă cheamă iar. Imi întinde o hîrtie. Citesc: „Din cauză că ați dovedit incapacitate în funcția ce-o dețineți, modul dv. birocratic de a munci aducînd prejudicii întreprinderii, ați fost retrogradat...“

Am privit uluit la el: „Tovarășe director, dar... dar... ce însemnează asta?“ Face el: „Operativitate!“

Desen de S. BRIZEANU

— Nu te uita!

Publicăm mai jos rezultatele ultimei trageri a loteriei „Urzica”. La tragere au fost de față reprezentanții ai următoarelor foruri: Sfatul popular al Capitalei, Direcția I. L. L. a Capitalei, Sfatul popular raional Lenin, Sfatul popular regional Craiova și U. R. C. C. Pitești.

Reprezentanții acestor foruri au fost prezenți numai la această tragere. La obligația de a răspunde, în cursul anului trecut, sezișărilor „Urzicii” au fost absenți. Aceste foruri au considerat că obligativitatea de a răspunde sezișărilor oamenilor muncii, făcute prin intermediul presei, e un fel de loterie, de genul: „Ia să nu răspundem de loc, să vedem ce iese” și n-au răspuns de loc. Și-au ieșit... următoarele numere:

3-7-1-12-14

Adică Sfatul popular al Capitalei n-a binevoit să răspundă de loc în cursul anului trecut, la 3 sezișări ale „Urzicii”. (Comitetul executiv, la sezișarea 15997, iar Biroul de sezișări la adresele 9170 și 16415).

Direcția I. L. L. a Sfatului popular al Capitalei n-a socotit necesar să răspundă „Urzicii” la... 7 sezișări (6186, 8416, 10081, 15469, 16158, 16605, 17804).

Sfatul popular raional Lenin n-a catadicsit să răspundă timp de un an la sezișarea 10596.

Organele cooperăției din regiunea Pitești nu s-au deranjat să răspundă în nici un fel, în decurs de un an, la... 12 sezișări ale „Urzicii”. (U. R. C. C. Pitești, la 11 sezișări, cu numerele: 397, 1308, 1479, 3266, 3577, 5650, 7263, 7884, 7885, 9952, 12480, - iar președintele U. R. C. C. Băbeni la sezișarea 16617).

Numărul cel mai mare al tragerii (... 14) l-au scos din urnă sfaturile populare din regiunea Craiova. Deci împărțirea „cîștigului” între aceste sfaturi se va face în proporție cu numărul sezișărilor la care n-a răspuns fiecare, - adică sfatul regional: 4 (cu numerele 3432, 9157, 12709, 12864); sfatul raional Filiași: 4 (cu numerele 5702, 12934, 13324, 15353); iar pentru celelalte 6 sezișări care privesc regiunea Craiova și la care „Urzica” n-a primit de loc răspuns, „se vor bate să-și împartă cîștigul” sfaturile raionale: Turnu Severin (14992), Tîrgu Jiu (13793), Gilort (12860), Amaradia (9094), O. C. L. Alimentara - raionul Baia de Aramă (17777) și Sfatul popular Balș (15019).

Cu publicarea acestor rezultate, prima fază a tragerii loteriei s-a terminat.

Ca să știm care dintre aceste foruri, procedînd cum au procedat, au cîștigat... lotul cel mare, - așteptăm acum și rezultatele... tragerii lor la răspundere de către forurile lor superioare.

VREAU SĂ ȘTIU

de C. CÔSTACHE

Aici, Radio-Urzica. Transmitem emisiunea științifică pentru pionieri, școlari și... persoane în vîrstă „Vreau să știu”

După modelul emisiunii cu același titlu a stației Radio-București, răspundem și noi, în cadrul emisiunii noastre, tuturor persoanelor care ne întreabă.

Mai amabili decît tovarășii de la Radio-București, noi răspundem chiar și persoanelor care... nu ne întreabă.

Cum se fabrică intrerupătoarele electrice?

La întrebarea de mai sus, pe care ne-o pune un pionier, răspundem:

- Intrerupătoarele electrice se fabrică... bine. Afară de cele produse de întreprinderea „Electroaparataj” din București. Acestea se strică în câteva zile, trebuind să fie înlocuite cu altele, care nici ele nu durează mai mult. Întreprinderile și cetățenii care au pagube din cauza acestor intrerupătoare, doresc... intreruperea acestui mod neglijent de-a se lucra la fabrica „Electroaparataj”.

Din ce se fac biscuiții?

La întrebarea de mai sus, pe care ne-o pun niște școlari, răspundem:

- Biscuiții se fac, de obicei, din făină. Dar fabrica de biscuiți „Pionierul” din București caută acum un procedeu prin care să poată face biscuiții din... hîrtie. Această fabrică aștepta să-i vină de la moara din comuna Oltețu (regiunea Craiova) un vagon de făină, dar moara din Oltețu a trimis făina la fabrica „Constantin David” tot din București, iar fabricii „Pionierul” i-a trimis... factura. Adică să plătească „Pionierul” făina trimisă altei fabrici.

Dragi școlari, o factură e o foale de hîrtie. Dacă fabrica „Pionierul” n-o să izbuțească să facă biscuiții din acea hîrtie, o să întoarcă... foaia față de moara din Oltețu. Dragi școlari, așa se fac biscuiții.

Cum se repară un cuptor?

La întrebarea de mai sus, pe care ne-o pune o mamă de pionier, răspundem:

Depinde de... cine repară. Întreprinderile cu simț de răspundere... repară repede. Dar „Întreprinderea 3 Izolații” din București, str. Beldiman nr. 1, căreia i s-a încredințat reparația „cuptorului nr. 4” al fabricii „Pionierul”, în loc să termine lucrarea pînă la 1 ianuarie 1955, a terminat-o abia la 1 ianuarie 1956. În schimb a terminat-o... prost, încît cuptorul tot nu funcționează. Responsabili ai lucrării au fost inginerii Sperl și Saht. Cînd inginerii „Întreprinderii 3 Izolații”, care repară cuptoare, nu sînt... copii pentru asemenea lucrări, ei urmează să fie... izolați de ocaziile de-a încurca treaba.

Cum se traduce în viață disciplina muncii?

La întrebarea de mai sus, dar puțin schimbată, adică „cum nu se traduce în viață disciplina muncii”, vă pot răspunde tovarășii șefi de echipă Nicolae Atanasiu și Mihai Matei, de la secția forjă a uzinelor „23 August” din București, cărora nu le place să muncească și lipsește nemotivat numeroase zile, sau tov. ing.

Nicolae Balinschi care încurajează ne-disciplina în muncă motivînd asemenea absențe.

Alte relații se mai pot lua și de la tovarășul șef de echipă Vasile Duceag, căruia nu-i place să lucreze decît... ce-i place, nu ce trebuie, sînd astfel oamenii și mașinile să stea nenumărate ore - și rezultînd deseori neîndeplinirea sortimentelor.

Ce e o „aeroterma”?

La întrebarea de mai sus, pe care ne-o poate pune oricine, răspundem:

Aeroterma e o instalație sistematică pe care uzina „Matyas Rakosi” din București vrea s-o instaleze pentru încălzirea magaziei sale de materiale neferoase. Dar tot intervenind neînțelegeri între secția protecția muncii din uzină și șeful lucrării, inginerul Gref, asupra locului și modului instalării, aeroterma tot n-a fost instalată, așa că salariații care lucrează în acea magazie, tot în frig continuă să lucreze. Adică, locul acestei aeroterme ar fi în spațiu, dar nefiind încă instalată, ea continuă să fie... în aer.

Ce e un ziar de uzină?

La întrebarea de mai sus, pe care ne-o pune un student al facultății de ziaristică, răspundem:

- La „Matyas Rakosi”, ziar de uzină e acela în care e criticat la un moment dat inginerul Nisim, pentru unele lipsuri în activitatea sa, și la care criticii ei răspunde... amenințîndu-l pe responsabilul ziarului, tovarășul Gh. Cicerone, că pentru „acuzățiile” ce-i aduce „il va da în... judecată”

Înginerul Nisim respinge în acest mod o critică și amenință cu darea în judecată, ca să nu se spună că procedează... fără judecată.

Cum se desfunde un canal?

La întrebarea de mai sus, pe care nu ne-a pus-o nimeni, răspundem următoarele:

- Un canal se desfunde astfel. Întreprinderea „Munca Textilă” din București trimite la I.C.A.B. o adresă prin care cere să i se desfunde canalul, dar I.C.A.B. nu se grăbește, așa că „Munca Textilă” rezolvă ea însăși această problemă. După trei luni de la rezolvare, vine și o echipă de la I.C.A.B., care constată că a venit inutil. Întrebați de ce au venit abia după trei luni, salariații I.C.A.B.-ului răspund că... abia atunci a fost găsită la I.C.A.B., uitată într-un sertar, cererea „Muncii Textile”.

Dacă la I.C.A.B. se va repeta acest procedeu, persoanelor de-acolo care așa înțeleg să desfunde un canal, poate să li se... infunde.

Unii cititori înapoiază cărțile la bibliotecă foarte tîrziu

- Bine, tovarășe, se poate să îți cărțile la dumneata trei luni?

- Păi nu ne-ai spus dv. să citim cît mai mult?

De la cititorul nostru Ciosu C. (Moinești)

Dragă Urzica

URZICUȚO,

Roagă-l tu pe tovarășul deputat raional, ales la 11 martie în circumscripția electorală de care țin străzile periferice Gîrleni, Depășirii și Căpitan Savopol (raionul Lenin), să convingă sfatul nostru popular că... ar cam fi timpul să fie pavate și aceste străzi.

Sau vei spune să mai așteptăm, că se face și pavarea străzilor după anumite norme.

Sor fi făcînd. Dar starea în care se află aceste străzi, inclusiv strada Depășirii... depășește orice... normă.

A. Albu
strada (...nepavată)
Depășirii nr. 25
București

URZICO DRAGĂ,

Propunem să învățăm puțină istorie. În lecția de azi vom vorbi despre... Sultanul de la Rădăuți, supranumit inginerul Sultan Marcel.

El a domnit de la 1 decembrie 1955 pînă la 18 decembrie 1955, în era noastră, ca sultan-director la I.R.T.A. Suceava (Întreprinderea regională de transporturi auto) cu sediul la Rădăuți.

Vechii sultan aveau haremeuri. Monarh modern, Sultan Marcel a pretins la instalare doar: sonerie, secretară orar de audiențe, antecameră, limuzina întreprinderii să-și transporte lemnele de bucătărie la domiciliu, - și... respect și disciplină: șefii de servicii să-și vorbească numai cu capetele descoperite!

În special în privința respectului și a disciplinei, Sultan Marcel era... turc: pe salariații care intrau în biroul său fără cravată la gît și cu haina neînchelată la toți nasturii, îi dădea, scurt, afară - Auzi, bă? Ieși afară!... le zicea.

Fericita domnie a acestui Sultan a fost lungă. A durat 18 zile și s-a sfîrșit cu bine: cu încasarea de către dînsul, la aprobarea dînsului, de la casieria întreprinderii, a sumei de 3.800 de lei, drepturi de concediu de... odihnă și cheltuieli de deplasare... la București, de unde nici nu s-a mai întors.

Sau, de s-o fi întors între timp, tot un drac, vorba istoricilor, va fi fost, - după felul cum de la început turtit-a fesul.

...Ca să vezi și tu, dragă Urzico, ce... istorii se întîmplă uneori, cu unii, pe la noi.

I. Liviu și C. Valerian
salariați I.R.T.A.
Rădăuți

DRAGA URZICO,

Aici în comuna Rîu-Alb (raionul Pucioasa, regiunea Ploiești) sîntem foarte la curent cu evenimentele. Fiindcă citim ziare.

De pildă, la vreo săptămîină după Anul Nou am aflat că

vor veni sărbătorile de iarnă iar la 1 martie am aflat cum o să fie vremea în cursul lunii februarie.

Pentru că citim ziarele... cînd ni le difuzează tovarășa Banu Vasilică de la sfatul popular comunal. La cîte două săptămîni sau la cîte o lună.

Nu e prea tîrziu. Dar ceva-ceva mai repede, tot am vrea să aflăm știrile care ne interesează. În special știrea că... nu va mai difuza tovarășa Vasilică ziarele în comuna noastră.

Vitalian Popescu
Comuna Rîu-Alb
Raionul Pucioasa

DRAGĂ URZICO,

Îți scriu din Sarmisegetuza (raionul Hațeg, regiunea Hunedoara) cum că aici... la Sarmisegetuza stă mîndrul Decebal ce-a frînt popoare multe, de jos și de pe cal", - iar la „magazinul universal” din comună... stă nevîndută marfa de la sectorul textile și încălțăminte, nefiind cine s-o vîndă. Fiindcă gestionarul acestui sector... stă mai mult acasă decît la magazin.

Convinge-l dară tu, dragă Urzico, pe tovarășul gestionar Iovan Minciună (așa-l cheamă) că acesta e adevărul: în magazinele noastre, fie cooperatiste, fie de stat, funcția unuia responsabil nu este de... stat acasă, ci la magazin.

Mulțam frumos!

Stef Ioan
Sarmisegetuza

URZICO DRAGĂ,

Locuim admirabil într-un lot de locuințe nou-nouțe, în apartamente frumoase, cu băi, bucătării, cămări, sobe de teracotă și gaz metan.

Locuim însă admirabil numai cînd... plouă. Fiindcă atunci știm o socoteală: plouă în casă pentru că plouă și afară. Dar nu mai are nici o socoteală - cînd afară nu mai plouă și nu mai ninge - dar continuă să curgă în casă apă din tavan.

Explicația „tehnică”: curge apa care s-a infiltrat în tavan cînd a plouat sau a nins.

Și explicația... explicației: acoperișul acestor locuințe e de țiglă (prin care pătrunde apa ușor deoarece au fost aranjate prost), iar sub această țiglă nu există nici un material (carton asfaltat, etc.) ocrotitor. Nu l-a pus întreprinderea de construcții nr. 1, care a construit aceste locuințe.

Așa că, dragă Urzico, locuințele noastre au nevoie urgentă de alte acoperișuri.

Totodată, deși e vorba de acoperișuri, cei vinovați de această ispravă, nu trebuie... acoperiți.

V. Drăgan, P. Petrescu
și ceilalți locatari din
Șoseaua Mihai Bravu nr. 227
București

Desen de MATTY

„URZICA” REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR
Redacția: Calea Victoriei nr. 25. Telefoane:
Secretariatul de redacție 4.28.15.
Secția scrisori 4.60.34, Secția viața internă 4.72.23

Desen de A. POCH

Mai sînt fãrãni care nu tes la însãmînțãri pînã nu cîntã cucul.

CUCUL: — Dacă mă mai ține răgușeala,
ăsta rămîne cu ogorul neînsãmînțat l...

